

Hà D n ng làng D a thu c t nh Hà Nam (B c V i t) là m t quý t c có nhi u ng i làm quan to trong tri u. Đ n đ i ông D n ng đình L n ng thì xa xút, con cháu không n i đ c nghi p cha ông, ph i làm ngh bán th t đ sinh nhai.

Hai v ch ng ông này, tuy s ng trong ngh gi t heo, gi t bò, nh ng b n tính th c thà, phúc đ c, có ti n v n b thí cho nh ng ng i khó ch chung quanh và th tr i s ph t, ch không ác nghi t nh ph n đồng b n đ ng nghi p lúc b y gi .

M t hôm, L n ng ông đi l c cái mi u đ u làng v thì g p m t ông c già vai đeo khăn gói, tay ch ng g y, h i thăm tìm nhà tr .

L n ng ông đáp:

- Th a c , đ đây không có quán tr nào h t. Bây gi tr i s p t i r i, c mà đi n a thì l d đ ng, âu là m i c v nhà tôi ngh . Tôi không có ti n nh ng đ c m n c đ i c m i ngày.

- N u c có lòng yêu chúng tôi mu n l i đây ch i ít ngày.

Ông khách m ng r .

- N u đ c nh th thì còn gì hay b ng.

L n ng ông h n đ a ông khách v nhà, ti p đ i r t chân thành, quý hóa. C m n c xong, ông khách h i ch nhà làm gì. L n ng ông c th c tình mà đáp.

- Không dám đ u c , t tiên chúng tôi x a làm quan to t i tri u, nh ng đ n chúng tôi tài hèn s c

kém nên đành phải bán thớt để sinh nhai.

Hai người trò chuyện suốt đêm, tâm đầu ý hợp. Chẳng nhớt đến đâu khách lại vài hôm, không ngờ ông khách lại luôn ba tháng, ngày nào cũng hai bữa rau củi chèo ng gậy đi chài la cà hết gò này sang đống n, hết ruộng ng n lại đến ao kia.

Thì hóa ra ông n đi xem đũa lý, mà ông ta không ai khác hơn là ông thánh đũa lý Tào Ao. Thấy Lông ông là một người phúc hậu, hiền lành Tào Ao muốn đáp n, quyết đến nh lại liến ba tháng chính là để tìm cho Lông ông một ngôi đất quý.

Tào Ao hỏi Lông ông:

- Ông bà đãi tôi thành tâm quá, tôi cảm tạ lòng ông bà hết sức. Nay tôi tìm được một ngôi đất quý cho ông bà, vậy xin hỏi ông bà muốn gì?

Lông ông đáp:

- Bẩm công, tôi chẳng muốn gì công, chỉ mong mình có một đứa con trai có học hơn tôi để nối nghiệp ông cha cho khỏi mang tai mang tiếng.

Tào Ao gật đầu:

- Tôi nghĩ gì, chẳng cần có th thì để công. Ngôi đất tôi chọn cho ông phát triển mà lại là Truyện không phải học. Vậy ông sẵn sàng đi để tôi đất đất cho, kẻo tôi có việc sắp sẵn phải đi xa rồi.

Lông ông bèn nhờ ông Tào Ao đất lại ngôi mảnh của thân phận ông. Táng xong được vài tháng thì Lông ông làm ăn thịnh vượng hơn trước. Thấy trẻ thì ông nh, và chẳng Lông ông lại càng công tu nhân tích đức. Được công n một năm thì Lông ông bà có thai. Trong khi Lông ông bà có thai,

Lão ông hàng ngày th&#y m&#t hi&#n t&#ng l&# :

Nguyên t&# nhà Lão ông ra ch&# thì ph&#i đi qua m&#t cái gò kêu là gò Th&#n Đ&#ng. Lão nào đi ch&# v&# Lão ông cũng th&#y trong lùm cây có ti&#ng tr&# con kêu the thé:

- Th&#y &#i l&#n sau đi ch&# th&#y nh&# mua quà cho con nhé.

Lão ông Ông tho&#t đ&#u không tin, nh&#ng sau th&#y đ&#a tr&# c&# nói the thé ra nh&# th&# ông ph&#i đáp:

- &# đ&# l&#n sau th&#y mua quà cho con.

Lão ông ông không mu&#n nói đ&#i, hôm sau mua quà th&#t. Ông g&#i:

- Đ&#a nào đòi quà thì ra đây mà l&#y.

Ti&#ng đ&#a tr&# nói v&#ng ra:

- Th&#y c&# đ&# đ&#y, con ra l&#y ngay bây gi&# .

Lão ông ông đ&# ý thì đi m&#t quãng, quay l&#i xem, gói quà bi&#n t&# lúc nào không rõ. T&# đó l&#n nào đi ch&# v&# , Lão ông ông cũng mua quà cho đ&#a tr&# . Mua đ&#c b&#y m&#i hai l&#n thì Lão ông bà sanh đ&#c m&#t con trai. V&# sau này, ng&#i ta tính ra thì con trai c&#a Lão ông ông s&#ng đ&#c b&#y m&#i hai tu&#i.

Đ&#a con &#y là Truyện Lão N sau này v&#y.

L n ng ông đ t tên cho y là Chung Nhi. T c truy n vua Thánh Tôn cũng ra đ i cùng ngày v i Chung Nhi c Tr n ng Ān, Tr n ng V t cũng sinh năm y.

Nói v Chung Nhi lên ba tu i thì tr i u đình m khoa thi có hai ông Tr n ng Nguyễn và B n ng Nh n vinh quy v qua làng Rũa. Chung Nhi ra xem, th y th , c i mà h i cha r n ng:

- Ông kia là gì mà đ t mỗ đ p th ?

- Ông y là quan Tr n ng.

- Còn ông kia là gì?

- Ông y là quan B n ng.

- V y trong hai ông, ai h n ai kém?

- Quan Tr n ng h n quan B n ng.

- Th thì ngày sau con ph i làm quan Tr n ng.

T đó Chung Nhi ch m i c làm Tr n ng Nguyễn b t tr con làm c làm qu t r i c mình nh r i c quan Tr n ng vinh quy bá t . Có ng i khách l , th y th , b iu môi, b o :

- Tr n ng đ hay Tr n ng Nguyễn?

Chung Nhi đáp:

- Khách quen chúng hóa khách lạ.

Khách thây đã trả đáp thây, gĩa t mình cho là lạ, bở o Lạ lạ ông nên cho Chung Nhi đi hợc.

Chung Nhi hỏi m:

- Thây đã gĩa i hợc n Trang Nguyễn hay Trang Nguyễn gĩa i hợc n thây đã?

M trả i:

- Trang Nguyễn gĩa i hợc n.

- Thây thì con không đi hợc thây đã đâu.

M khuyên:

- Muốn làm Trang, phải đi hợc thây đã mới đợc.

Nghe m nói thây, Chung Nhi mới chớ u cớ p sách đi hợc.

Lợn ông làm gà thỏ i sôi mang sang thỏ y đò xin làm lợn nhỏ p trảng cho con. Thỏ y bỏ o Chung Nhi vào lợn, Chung Nhi: "Lợn ai?"

Thỏ y nói:

- Lợn trình đò c Thánh Khỏ ng Tỏ.

Chung Nhi hỏi:

- Thánh Khỏ ng Tỏ có lợn Trỏ ng?

Thỏ y nói:

- Nhỏ t Thánh nhỏ Trỏ ng Bỏ y giỏ Chung Nhi mỏ i chỏ làm lợn.

Lúc xong, Lợn ông bỏ o vào làm lợn thỏ y. Trỏ ng cho là thỏ y kém Trỏ ng, nhỏ t đò nh không chỏ u lợn. thỏ y bỏ o:

- Tiên hỏ c lợn hỏ u hỏ c vắn.

Trỏ ng chỏ u là phỏ i, lúc bỏ y giỏ mỏ i chỏ u lợn thỏ y. Thỏ y lợn i bỏ o:

- Thỏ nhỏ t hay chỏ, thỏ nhỏ giỏ đòn.

Chung Nhi không b ng lòng, nói:

- Ph i đòn thì con không h c đâu.

L ng Ông ph i d :

- Con chăm h c thì không can gì ph i đánh !

- Th h c m y hôm thì thành Trở ng ?

Th y đ n c c i:

- H c dăm ba ngày thì thành Trở ng.

Chung Nhi t m t m c i thích l m.

Th y đ c m t câu trong Tam T Kinh cho Chung Nhi h c "Thiên tích thông minh, thánh phù công d ng".

Th y đ c xong thì Chung Nhi quên li n mà đ c tr o ra là: "thiên tích thông minh, thánh phù ch ng g ng" ch có câu y mà b y tám ngày không thu c. Th y đ gi n l m b t n m xu ng đánh Chung Nhi không ch u n m x p, c n m ng a tên hên ra. Chung Nhi nói: "Thiên tích thông minh, thánh n m ch ng g ng" sao th y b t con n m x p ?

M t hôm th y đi v ng, có khách vào h i:

- Th y có nhà không?

Chung Nhi nói v ng ra:

- Th y đi v ng r i, ch có Tr ng nhà thôi.

Khách c i h i i:

- Tr ng h c đ n đâu r i ?

Tr ng nói v ng m ng:

- Tr i đ y cao sâu. Trên tr i đ i đ t đâu đâu cũng t ng. Khách h i:

- Tr i là gì? Đ t là gì ?

- Tr i là thiên, đ t là đ a. Ông không h c hành gì c hay sao mà không bi t ?

Khách gi n m ng:

- Con cái nhà ai, m i n t m t đã lão x c ?

Chung Nhi v nh m t ra :

- Ông t ng ông gi i thì tôi đ ông bi t trên tr i có gì và d i đ t có gì ?

- Trên tr i có trăng, có sao, d i đ t có núi có sông ch gì !

Trò ng - t gi tr xu ng Chung Nhi t x ng mình là trò ng.

Trò ng c i khanh khách và nói:

- Ông này không h c có khác, trên tr i có hai ng i mà d i đ t có m t ng i h c trò ch !

Khách h i :

- Trên tr i có hai ng i là ai ? Mà d i đ t có m t ng i là ai?

Trò ng l i c i di u khách m t h i lâu m i nói :

- Hai ng i là nh nhân (ch thiên có ch nh và ch nhân). Còn d i đ t có m t ng i là Sĩ (ch Đ a có ch sĩ trong) - Ng i sĩ y là ai v y ?

- Là Trò ng ch còn ai n a.

Khách ra v , lòng b n kho n suy nghĩ v th ng bé khôn ngoan. M t hôm, Trò ng t nhiên b

h&#c v&# nh&#. L&# ng bà h&# i t&# i sao thì tr&# ng nói:

- T&# i con h&# c h&# t sách r&# i. Con v&# nh&# đ&# s&# a so&# n đi thi đây.

Th&# m thoát tr&# ng đ&# c m&# i ba tu&# i mà h&# c quy&# n "Tam T&# Kinh" ch&# a thu&# c. L&# ng ông r&# t bu&# n phi&# n.

M&# t hôm, hai cha con đi sang làng bên mua l&# n t&# i nhà m&# t v&# quan h&# i h&# u. Quan ông đang ng&#, quan bà đi v&# ng. Đ&# i cho quan đ&# y, L&# ng ông cùng con t&# n vào. Ngái ng&#, ông quan th&# y ng&# i mua l&# n, đ&# ng lên l&# y tay ch&#i ngang m&# t, vu&# t b&# râu r&# sang hai bên, đ&# n búi tóc r&# i quay vào trong nhà.

Th&# y th&#, Tr&# ng b&# o cha c&# vào trong nhà mà b&# t l&# n, L&# ng ông h&# i t&# i sao thì Tr&# ng đáp:

- Thì v&# a đây quan đã b&# ng lòng r&# i mà. Ngài l&# i nói cho bi&# t giá c&# l&# n là bao nhiêu, cha không trông th&# y à ?

- Quái, mà nói làm sao, ch&# tao có th&# y quan nói gì đâu?

- Quan không nói vì quan khinh cha con mình nghèo, nh&# ng quan ra hi&# u b&# ng tay.

B&# t l&# n xong, Tr&# ng b&# o ng&# i nhà quan cho Tr&# ng n&# p t&# n. Ng&# i làm h&# i: "Th&# anh đã th&# a thu&# n v&# giá heo v&# i quan r&# i à? Bao nhiêu?"

Tr&# ng đáp:

Trò ng Vi t Nam (K 5): Trò ng L n

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Tư, 13 Tháng 5 Năm 2009 15:07

- M i tám quan.

Ng i nhà quan la lên:

- M i tám quan, r quá. Ta ph i vào b m quan m i đ c.

Tên ng i nhà vào b m quan th c. Ngài hét lên:

- Ai bán cho nó m i tám quan đâu.

Trò ng nói:

- B m quan, khi nãy chúng con h i giá, quan g t đ u r i l y tay chùi ngang m t r i l i vu t t hằm r i vu t hai bên râu mép. Nh th ch ng là th p bát là gì?

Quan phì c i:

- Mà nh mà bi n bác gi i. Thôi, tao cũng bán cho mà.

Mùa thu năm sau. L ng ông b b nh r i m t. Trò ng đi lang thang làng này xóm khác, h t r c chè l i c b c. M bu n l m. Trò ng nói:

- M đ ng bu n. Nay mai con đ trò ng, tha h sung s ng. M c i:

- Cái th< con có đ< tr<ng h<a chẳng là Tr<ng Ăn, Tr<ng R<<u, Tr<ng D< Bắc, Tr<ng Long Bông.

T<c quá, Tr<ng vào g<p m< xin đi quy<t đ< tr<ng m<i nghe. M<t hôm, đ<n làng kia, Tr<ng g<p hai ng<<i h<c trò l<u ch<ng đi thi. Tr<ng ch<p tay h<i:

- Th<a, hai ông đi đâu?

- Chúng tôi ch<y kinh đây. Còn ông đi đâu ?

- Tôi cũng ch<y kinh. Hay là ta cùng đi cho vui.

Vì tr<ng lém l<m, nên m<i ti<n chi phí hai ng<<i h<c trò kia cũng chỉ đ< tr<ng.

Đi đ<n m<t xóm kia thì tr<i t<i. Có cái quán bên đ<<ng, c< ba cùng vào ngh< đ<m. Ch<ng ng< quán <y l<i là n<i t< h<p c< b<c, đ<u tr<m đ<uôi c<<p, chúng v<n rình r<p đ< c<<p hành lý c<a ba ngu<i. B<t ng< đ<m <y tr<ng l<i n<m mê, b<ng đ<ng hét to lên :

- Đây r<i, b<t chúng ch<i c< l<i c<t ti<t cho ta.

B<n tr<m c<<p th<y th< c<m đ<u b< ch<y. Hai ng<<i h<c trò nghe đ<u đ<uôi câu truy<n c<m <n tr<ng h<t l<i và ph<c tr<ng là ng<<i can đ<m, có bi<t đ<u r<ng tr<ng n<m mê th<y l<n, đòi b<t tr<i l<n l<i đ< đ<m làm th<t bán.

Hôm sau, ba ng<<i đi đ<n m<t làng kia, xin vào tr< đ<m. Qua c<ng th<y đ< ba ch< "Th< ch< đ<" l<y < trong qu< đ< Kinh D<ch, tr<ng đ<c th< ch< l<i t<<ng nghĩa là s< l<n, b<o hai ông kia:

- Tôi nay, anh em ta có thể lên đánh chén.

Hai ông kia đùa:

- Đi đường xa mà có người lái cho nhòm thử lên, chúng là may lắm sao !

Ngày đầu tôi hôm ấy h vào tr nhà ông th chi, nhân ngày xuân t, ông pha m t cái th lên ra m i ba người đánh chén cho vui. Hai người b n ph c tr ng bi t vi c s p t i nh th n và nói:

- Chắc là bác giỏi lý s, tiên tri lắm mà bác giỏi u chúng tôi.

- Không biết tiên tri, lý s, sao là truyện đ c.

Đ n m t làng khác, th y có m t các b ng đ hai ch "h mã", tr ng đ c m là b t yên (vì ch nho hai ch h mã và b t yên g n gi ng nhau) tr ng nói:

- Làng này b t yên.

Hai ông b n t m t m c i, không c i chính, và cũng chỉ u ý tr ng không vào làng y. Thì v a đi qua làng m t lát, c ba nghe th y tiếng kêu la m, thì ra là đám cháy, cháy m t lát m t n a làng ra tro.

L i m t lên khác, đi đ n m t ngôi chùa kia, c ba r nhau vào vãn c nh. Nhà s th y ba ông cùng là th sinh, đ ngh làm th t c nh, Hai ông kia v y bút đ th nét bút nh r ng bay ph ng múa l i th hàm s c ch a chan ý v. Th y th Tr ng nghĩ "Mình không làm th thì ch t". Nh ng làm th thì bi t làm th nào. Đánh li u. Tr ng cũng vi t "Thâm tình l p lái" nh ng vì d t, Tr ng l i vi t thành "Thâm tình huy n lý. Nhà s đ c xong b n ch th y nét không đ p nh ng ý v xâu xa, đ p tay vào đùi b m b p thán ph c tr ng h t l i.

- Tuy t tác ! Tuy t tác ! "Thâm tình huy n lý" t c là tình xâu xa, l m nhi m m u, hay quá ! Th t h p c nh nhà chùa.

Có bi t đâu r ng chính ra tr ng đ nh vi t b n ch "thâm tình l p lái" t c là ti ng lóng c a b n lái l n, có nghĩa là ba quan và m i hai quan.

Nhà s l u ba thày à chùa tr ng đãi và ngâm không ti c b n ch th n c a tr ng và cũng ngâm luôn c hai bài th c a ông h c trò cùng đi v i tr ng. Tr ng cúi đ u nghe và ch m t lát thì thu c lòng c hai bài.

M t hôm kia, ba ng i đi qua m t trang tr i, nhìn vào có m t cô gái xinh đ p tuy t tr n đang hái hoa trong v n, có hai th n theo h u. Tr ng mê quá, l p m u t giã hai ng i b n, r i quay l i v n v ngoài trang tr i đ tìm cách đ c g n ng i đ p. H i thăm ng i chung quanh thì bi t giai nhân tuy t s c n là con quan trí sĩ h Bùi.

Bùi t ng công ch sinh đ c m t mình nàng là con gái, đ t tên là Ph n Khanh...

Tình c hôm y, Bùi T ng Công đang ng m m àng thì có ng i trong m đang đánh th c gi y và b o "ra ngay ngoài c a đ đón quan tr ng".

T nh gi c Bùi t ng Công v i đi th ng ra c ng thì th y tr ng. Bùi t ng Công m i tr ng vào nói chuy n.

Ho ng s tr ng t ng là Bùi t ng Công b t tr ng giam, tr ng nói:

- Tôi là h c trò, ch y kinh đi thi nh t đ nh l y cái tr ng nguyên. Th y trang tr i c a t ng công t i t t, tôi đ ng chân l i ng m ch có tình ý gì đâu mà t ng công l i...

V a n m m e th y c o ng o i b o ra c ng đ o n tr ng b a y gi g p ngay m t ng o i h c tr o ch y kinh quy t gi t l y c a i tr ng nguy ê n. B u i t ng C o n g tin ngay đ u n g ng o i n y l a tr ng, b e n gi l i th i t t i c U y e n ng Đ i n h. R u n g a n g a s a y, T r n g s u c c n h sinh t i n h đ c v a n h v a c h h a i b a i th c a h a i ng o i b n l a m c h u a m a tr ng đ a thu c l o n g. B u i t ng C o n g l e l i i c h u l a th hay, g i t i u th l y gi y b u t l e n c h e p l i đ h a v n. T i u th h a v n l i, l i th c u n g k h o n g k e m p h n x u t s c.

ng ý quá, B u i t ng C o n g b e n ng ý m u n g c o n g a i c h o tr ng. T r n g n g h i e m t n tr l i.

- Th a t ng c o n g, ng o i c o n t r a i l y c o n g d a n h l a m c h i n h, c h u y n v c o n l a th y u. T ng c o n g c o l o n g y e u, x i n l a n h ý n h n g đ c h o k h i n a o đ tr ng v m i c o th t i n h c h u y n t i u đ a n g k h o a.

T ng c o n g p h c tr ng s a t đ t. V a o p h o n g r i e n g đ n g h. T r n g b n g th y t r e n t ng c o m t b c h o t i e n g h i m y c h n h s a u: "B a t đ a o p h a n m e p h n", n g h i a l a c h B a t, c h Đ a o, c h P h n, c h M e, b n c h y c h p l i t h a n h c h P h n. B u i t i u th v i t m y c h y l a c o ý đ a i đ i đ c t h i s l y l a m c h n g.

V n m u c h, t r o n g n a m c h y T r n g c h b i t c o c h "P h n" đ o a n l a t e n c a t i u th; s n t r e n n c o b u t n g h i e n c u n g v c h t e n m i n h l a "C h u n g" v a o. V i t x o n g, n m q u e o r a n g. Đ n s a n g, P h n t i u th th y c h "C h u n g" t a n r a c a u đ i l a "T h i e n l y t r o n g k i m c h u n g", n g h i a l a c h T h i e n, c h L y, c h K i m c h p l i t h a n h c h C h u n g. N a n g n c n k h e n h a y v a c h o r n g c h c o n g o i n a y m i x n g đ a n g l a c h n g n a n g. B e n b a y l r a g i a t r i c m t t r i đ t đ a r u n r i c h o n a n g đ c n g o i c h n g x n g đ a n g. Đ o n n a n g v a t r n g c u n g l a m l t h n g u y n, l y t r i đ t c h n g t c h o m i d u y e n l a n h h i m th y.

B u i t ng C o n g m n g r s a i đ t t i c t h y Đ i n h t r e n h B a n N g u y t a n m n g v a đ a m t m a m v a n g c h o T r n g đ l a m t i n l p h i. K h i t b i t. P h n t i u th đ a c h o c h a n g m t p h o n g t h. Đ i đ c m t q a n g đ n g d đ c t h i l a m t b a i th t t u y t:

B a n n g u y t c h i t r u n g t ng h i s, U y e n ng đ i n h n i b a b o i t h i.

Nguyên quân kiên s n thanh vân l , T o tháp h i lai đ n qu n hi.

T m d ch là:

G p nhau bán nguy t h này, Uyên ng đ nh n cùng nhau t c thù.

Mong chàng s m ch y đ ng cũ, B c n đ n qu cho ph t m lòng.

Xem th xong, h quá, Tr ng quên m t c đ ng đi, r i l c vào m t cái mi u hoang g i a đ ng. Trong mi u có m t ông c đ u râu tóc b c đ n g i u ng n c. Tr ng mon men l i g n c , ông c h i:

- Ch y kính sao l i v v n vào đây ?

Tr ng th a là b l c đ ng. Ông c c m cái g y ch c vào b ng Tr ng m t cái và b o:

- Mu n ch y kính, hãy ng i xu ng bóp chân tay cho lão m t lát, lão s ch đ ng cho.

Tr ng ch u l n. Bóp chân tay xong, Tr ng h i:

- B m c , th b y g i c đ b ng lòng ch cho cháu đ ng vào kính ch a.

Ông lão c i khà khà.

- Đâu có d&# dàng th&# đ&# c. Lão h&# i th&# c, th&# y ch&# y kinh làm gì ?

- B&# m, đ&# thi l&# y Truyện nguyên.

- T&# t l&# m. Nh&# ng mu&# n đ&# tr&# ng nguyên, ph&# i nghe l&# i lão.

- Th&# a c&# , đ&# y làm sao ?

- Th&# y ph&# i c&# ng lão vào t&# i kinh thì th&# y đ&# tr&# ng.

Truyện l&# i ch&# u li&# n. C&# ng ông lão m&# t lát. Truyện nghe th&# y ông lão h&# i:

- Th&# y vào kinh đ&# tr&# ng làm gì ? Sao không &# luôn Uyên &# ng Đình làm con r&# Bùi t&# ng Công có h&# n không ?

Truyện gi&# t n&# y mình, quay l&# i h&# i:

- &# a, sao c&# bi&# t. C&# là th&# n ph&# i không ?

Ông c&# đ&#p.

- Ta ch&# ng ph&# i là th&# n mà cũng ch&# ng ph&# i là ma. Ta ch&# là m&# t ng&# i đ&# i v&# i th&# y có ti&# n duyên tức h&# i. Mai sau, ta còn có phen h&# u h&# i. Nh&# ng ta b&# o cho th&# y bi&# t th&# y s&# còn l&# n đ&# n năm năm n&# a, và hai năm n&# a m&# i chiêm đ&# c tr&# ng nguyên. Năm nay mu&# n đ&# u cũng ch&# a

đồng c vì kỳ thi hoãn.

Nhưng thầy và học trò đi u này: tháng giêng năm t i thầy và học trò ra ng i thành phía Đông thầy và học trò gieo mình t trên xu ng thì ch y l i c u l y và c ng ch y ngay đi, không c n h i hạn gì c .

Nay lão hãy t m d y cho thầy phép bói toán đ làm kỳ sinh nhai và cũng là đ t i n b giao t i p h u r ng đ ng thi th sau này v i đ t n c.

Mong quá. Truyện chép tay l y c già và tôn làm thầy. Ông c d y cho truyện đ các cách tiên tri bói toán. D y đ n đầu truyện nh đ n đó. Thì ra t lúc ông lão c m cái g y ch c và b ng Truyện, Truyện t m t ng i ngu đ t t i tằm đã hóa ra m t ng i thông minh, h c m t bi t m i.

Thầy Truyện đã gi i, ông lão m i ch ng g y đi vào r ng m t tích. Còn truyện thì m m t ngôi hàng bói toán. Tình c , l i g p hai ng i b n cũ. Hai ng i này nh Truyện bói cho m t qu đ bi t khoa này có đ u hay ch ng. Truyện gieo qu b o: "Qu này là qu quan long vô ch , kỳ thi ph i hoãn không có ai đ u mà cũng không có ai r t".

Hai ng i b n cho là truyện nói láo. Không ng năm y hoãn thi th c. Ai cũng xanh m t ch u là truyện tiên tri trúng phúc nh th n.

M t hôm có quan th ng th trong tri u m t con thiên lý mã, nghe đ n truyện bói cát hung đúng l m, cho ng i ra m i vào dinh xem m t qu . Th ng kỳ tr m thầy quan cho ng i ra xem bói lo l m, bèn l n vào nhà truyện, đ ng nghe tr m. Nguyên truyện thầy ông th ng th cho ng i đ n bói, l y làm lo l m, c đêm tr n tr c suy nghĩ không ng đ c. G n sáng truyện l y quy n Tam T Kinh ra đ c đ n câu "Mã ng a ng c đ ng th l c s c, nhân s t" thì đ c to lên.

Tên kỳ tr m tên là T , đ ng nghe l m, thầy và học trò đ c trúng tên mình, v i b ra c n r m c n c l y thầy đ ng nói tên mình v i quan th ng th .

Truyện hết lên:

- , mày lấy cốp ngà ngày nào và đi đâu. Phải nói ngay thì tao tha tính mạng cho, không hô danh nữa.

Hôm sau, vào dinh quan thẩm ng thẩm, Truyện reo quỵ suýt soa khấn vái rồi cất tiếng tên truyện kêu gọi vang vọng. quan thẩm ng thẩm cho ngườ đi đến nơi, quỵ thẩm y ngà quý thẩm ng cho rút nhũ vàng bạc. Tất đó, truyện nói tiếng nhảm nhí, ai ai cũng phớt truyện là truyện bói.

Một hôm trong cung, công chúa mời đôi vòng ngọc rút quý mang tới bên Tàu vua. Nghe có truyện bói, Công Chúa cho mời Truyện vào xem mặt quỵ. Bí quá, Truyện "tranh thủ thối gian" bợ phở làm mặt cái lều cao suy nghĩ và lấy trói lấy đi tới mời xem điếc quỵ bói này. Công Chúa cũng chửi. Truyện hỏi nhà tháng thối nào cũng tìm ra điếc quỵ phở. Nôm mớ ngày trên lều cao mà chửi ng tính toán điếc quỵ gì mà cũng không tìm ra điếc quỵ mớ gì bợ công chúa Truyện buồn muồn chết, than thân : "Mình có ngà đâu lấy điếc quỵ này. Mặt thối ng ăn cốp mặt thối ng chửi chết lây, thối là quỵ làm cam chửi.

Bấy giờ tên thối vớ phở trách canh gác tên là thối ng Cam. Nhà đêm thanh vắng, nghe thối y truyện nói thối Cam số cuồn lên, số p xuồn ng lấy truyện mà rờng: "Con cấn rờ m cấn cấn xin thối y tha cho, con chết đi chửi vớ thối ng Quỵt dính líu vào trong vớ này, nhối ng bao nhiêu tội lỗi là do thối ng Quỵt cấn chửi con tuy nhiên là chửi theo đóm ăn tàn mà thôi. Thối y có trối tội thì trối tội thối ng Quỵt, chửi phởn con, con xin thối là con không có tội. Thối y hô danh con ra, điếc quỵ vua mà giết con thì quỵ là oan uồn quỵ.

Cố nhẩn cấn, Truyện quát lên. " , mày thú tội thì ta cũng tha cho, nhối ng thối ng Quỵt nó ăn trộm ra sao, đôi vòng nó điếc quỵ đâu, mày cấn thối khai ra thì ta tha tội chết.

Thối ng Cam kêu vang vách số tình điếc quỵ đuôi cho Truyện nghe. Hôm sau, Truyện mời Công chúa lên lều, reo quỵ rồi cất tiếng thối ng Cam khai mà thuột tội. Nhà vua cho bớ thối ng Quỵt thì nó thú tội, không sai mặt mặt.

Lấy lấy điếc quỵ đôi vòng, công chúa đem vàng bạc thẩm ng cho Truyện Bói. Tất đó Truyện Bói thành mặt vớ thối, bàn dân thiên hạ điếc quỵ cấn điếc quỵ lều chửi là mặt vớ tiên xuồn ng hổng giết.

Một hôm có ba người đi thi, nghe thấy danh tiếng của Truyện nhà thơ, rủ nhau sắp đặt cái lều để vào xem. Lúc trò chuyện, mới biết ba người này là những người nổi tiếng: một người là Truyện Ân, một người là Truyện Việt, một người là Truyện C.

Truyện Bói reo gọi xong, nói: "Bây giờ chúng ta tuấn còn trẻ, đừng ngại bay nhảy còn dài những sự còn lại đời vài năm nữa, phải chăng thì mới đời".

Bây giờ người này với nhau rất tâm đầu ý hợp. Mùa xuân năm ấy. Truyện Bói nhớ lại thời đó, rủ ba truyện kia hàng ngày ra đường đi thành phố đông. Thì vào một đêm đông, khoanh canh ba, Hoàng cung tự nhiên bốc cháy, dân chúng nổi làm loạn, ngoài đường giặc cướp như r.

Thấy biến, bọn truyện đang đường xem thì Truyện Bói trông thấy một người mặc áo xanh, nhảy từ một thành xuống đường Truyện Bói không nói năng gì hết chốc ngay lại cùng người mặc áo xanh lên vai. Và chốc không quay đầu trở lại.

Người này là Vua Thánh Tôn.

Thấy có người cùng vua Thánh Tôn chốc trở về một bọn người mang vũ khí hòa lại đuổi theo. Truyện Ân, Truyện Việt và Truyện C xông ra cản lại, thành ra Truyện Bói chốc thoát về một Chùa thờ.

Một hôm sau, tình hình lộn ngược. Truyện Bói cùng Truyện Ân và Truyện Việt tức tức bên vua Thánh Tôn còn mình và Truyện C thì hoá trang về thành xem xét sự tình. Đến lúc bấy giờ mới biết là Nghi Dân tuấn và sát hại trung thần, may nhờ hai ông Nguyễn Sĩ và Đinh Liệt chiêu binh mãi mã, trừ diệt Nghi Dân. Hai vị trung thần bèn tâu với Thái Hậu sai người đi tìm Thánh Tôn những tìm đâu cũng không thấy.

Truyện Bói nghĩ kỹ, cho người đi mời người với Thái Hậu vào xem bói. Truyện nói riêng với Thái Hậu đã cùng đường nhà vua và hiện đời ở chùa thờ.

M 1ng r , Nguy 1n Sĩ và Đinh Li 1t đem binh sĩ v 1 chùa Th 1y đ 1n r 1c.

Vua Thánh Tôn phong th 1ng cho h 1t th 1y các công th 1n, ai cũng c 1m 1n, riêng có Tr 1ng thì cho ch 1c t 1c gì cũng không l 1y, ch 1 xin ban cho hai ch 1 "Tr 1ng nguyên".

Có quan đ 1i th 1n qu 1 t 1u:

- Muôn t 1u b 1 h 1, ch 1c Tr 1ng Nguyên ch 1 dành riêng cho các b 1c văn hay ch 1 t 1t tài ba xu 1t chúng. K 1 có công thì th 1ng vàng b 1c g 1m vóc hay phong cho đ 1n quan là cùng, không th 1 phong cho ch 1c Tr 1ng Nguyên.

Vua Thánh Tôn nói :

- Tài gi 1i đ 1n nh 1 tr 1ng, văn ch 1ng nào b 1ng ? Ng 1i c 1 phong Tr 1ng là Tr 1ng Nguyên.

M 1t hôm vua ng 1 giá đ 1n chùa Th 1y l 1 t 1 và ban cho các v 1 s 1 tr 1 tr 1 r 1t nhi 1u vàng b 1c đ 1 tu b 1 l 1i chùa. Đ 1n khi s 1a đ 1n gác chuông, nhà vua đ 1c "Thiên lý tr 1ng kim chung" r 1i h 1i bách quan có ai đ 1i đ 1c không. T 1t c 1 đ 1u đ 1ng ra nh 1 ph 1ng".

Nh 1 l 1i câu c 1a Ph 1n Khanh ti 1u th 1, tr 1ng li 1n đ 1c: "Bá đao phân m 1 ph 1n". Vua h 1t l 1i ca ng 1i Tr 1ng là b 1c tài h 1c siêu phàm và b 1o:

- Ta phong cho tr 1ng ch 1c Tr 1ng Nguyên qu 1 th 1t là đúng quá.

Sau đó vua ban cho c 1 bi 1n, t 1ng r 1t nhi 1u b 1c vàng và ba ch 1. "Chân Tr 1ng Nguyên" cho v 1 vinh quy b 1i t 1.

Đi qua trang trại ở huyện Bùi, Truyện rơi vào tay người phu, làm thành hôn với Phấn tiểu thư ở nhà người mẹ. Lúc đó Truyện Bà đã già lắm! Phấn người mẹ mẹ y tháng, Truyện và Phấn tiểu thư cùng rời mẹ vào Kinh vì có chiếu cho họ nếm. Đón người mẹ ở biệt thự vua cho với Truyện đi đến phố Xiêm La.

Truyện Lận - tức Truyện Bối - mẹ Truyện Việt làm tiên phong Truyện Cờ để thúc đẩy họ, Truyện Ăn phải trách nhiệm binh. Phấn Khanh cũng lĩnh nhiệm, đeo gươm theo chiếu đánh giặc. Ta thấy truyện, hai người Xiêm Lào cho hàng phố, năm năm ở mẹ ở nhà tiểu thư.

Năm y vua Tàu sai sang người ta để phong với vua Thánh Tôn. Nhưng vua Tàu còn có ý muốn thấy vua ta ra sao. Một hôm vua Tàu ở nhà vua đánh cờ. Vua lo lắm, gọi Truyện Lận vào hỏi làm cách gì để thắng cờ. Truyện tâu:

- Bỏ hết cờ cho bày bàn cờ ra giữa sân rồi sai Truyện Cờ ăn mặc giống làm lính che bóng để người. Trên bóng, dùng một tay thắng. Họ Truyện Cờ xoay bóng, ánh nắng chiếu vào chiếu nào thì bỏ hết cờ hết quân đi vào chiếu y.

Vua khen phải sai lập bàn cờ. Quả nhiên đánh một lúc vua Tàu bỏ quân vào người bí phải chiếu thua.

Tuy vậy vua tàu cho chiếu thôi. Hôm sau y tay cây gỗ lớn người đem bào nhẵn đầu đuôi nhẵn nhau rồi để vua Thánh Tôn xem đầu nào là người.

Vua hỏi người Truyện, Truyện tâu:

- Bỏ hết chiếu, hết tay đã có cách.

Đêm đến bên người ra phóng vào bãi vào tay cây gỗ, . Sáng, Truyện kêu rầm lên là để

Truyện Việt Nam (K 5): Truyện Lợn

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Tư,, 13 Tháng 5 Năm 2009 15:07

Bên bờ khiêng gỗ ra sông r&#a và d&#n h&# th&# xu&#ng h&#y đ&#u nào chìm thì đánh đ&#u. Khi đem gỗ về, truyện ung dung ch&# vào đ&#u có đ&#u b&#o đó là gỗ c&#.

S&# T&#u l&#i càng t&#c, l&#y cây gỗ bào nh&#n r&#i s&#n kín c&# đi đ&# ba ch&# "H&# b&#t th&#c" r&#i đ&# vua bi&#t là cây gỗ gì:

Truyện &#ng kh&#u tâu vua:

- H&# b&#t th&#c là cáo ch&#ng ăn, cáo ch&#ng ăn thì cáo đói, cáo đói thì cáo g&#y, cáo g&#y là cây gỗ o.

S&# Tàu thua m&#y l&#n than r&#ng:

- Ai &#ng n&#c Nam l&#i có nhi&#u nhân tài.

T&# đó, không dám đ&# trò gì n&#a.

V&# ph&#n ta thì c&# ba năm l&#i ph&#i c&# ng&#i đi s&# m&#t l&#n, Nhà vua c&# truyện đi. Truyện Ăn, Truyện V&#t, Truyện C&# cùng đi theo.

T&#i Tam Quan, quân canh không m&# c&#a, m&#t lát đem ra m&#t cái bi&#n có vi&#t ch&# th&#p, l&#y tay ch&# đông ch&# tây Truyện b&#c mình quay l&#i b&#o viên phó s&# :

- Nó mu&#n đ&#c ngang thì khoanh cho nó m&#t cái vòng tròn.

Th&#y cái vòng tròn, quân Tàu gi&#t mình nghĩ r&#ng: "Ta nói tung hoành vũ tr&#, th&# mà nói bi&#t đ&#i

Li là bao quát cần khôn. Gi i th t !

Qua tam quan r i, đ n m t quăng đ ng bát ngát, trông th y m t con gái đ ng v ch qu n đáí, tr ng b o viên phó s :

- Chép đi !

Viên phó s th a "Chép gì".

Tr ng ch c l i nói:

- "Nong tay chí b n đ hân hân".

Viên phó s ngh nh ngãng chép ra.

"Đông Tây chí bi n đ hân hân".

Khi đ n Yên Kinh, quan s t i ra đón vào r i vi t m t v câu đ i. "Nam B c lai tri u đ t t " r i xin s đ i cho. Tr ng quay l i b o viên phó s c gi cái gi y biên lúc nãy đ c lên. Viên phó s đ c: "Đông Tây chí bi n đ hân hân".

Quan T u kinh s nói: "Th t là Th n Đ ng phù th y" ch đầu l i có ng i gi i đ n th .

Vua T u cùng các s d o v n ng đ y hoa th m c l , d i có h bán nguy t, trên h có đình bác giác b n b b tr ng gi a đình treo hai ch ng thi, đó là "chùng nh ". Vua Tầu h i s có bi t đó là ý gì không. Tr ng vô tình ng kh u đ c ngay "Phong nguy t vô biên".

Vua Tàu có ý t cái đình này gió trăng v n không t ng. Th y Trần ng ng kh u nhanh nh n và thích ng, vua Tàu ph c sát đ t.

Tháng năm năm y, tr i không m a, vua Tàu yêu c u s ta l p đàn c u m a, Trần ng nhân l i nh ng lo l m vì không bi n c u b o cách nào cho có m a. Ch t nh t c bên ta th ng b o khi nào c lang và r si tr ng là tr i s p m a. Trần ng bèn b o l p m t cái chòi cao, trên dán la li t các th bùa, các th bát quái, các v sao, các v th n ra tr , m t m t sai ng i đi xem h th y rau lang già, r si tr ng thì v b o ngay.

Vài hôm sau có ng i v báo tin rau lang già r i, r si tr ng r i. Trần ng lên đài xõa tóc ch ng g m bài quy t r i đ c m t tràng toàn nh ng ti ng lóng lái heo, ai nghe cũng không hi u mô tê gì c nh m c tinh, thâm tinh c tinh, k o tinh, chó... tinh r i k t c c b ng lo t linh tinh beng, linh tinh beng ma, linh tinh qu ... Đo n c m m t bình n c l y m i cành lá v y lên tr i, hét ba ti ng khóc ba ti ng. L ch a xong thì s m sét ù, m a xu ng nh trút. Vua Tàu và các quan Tàu khi p s và cho r ng gia cát Vũ H u ngày x a nh t đ nh không th nào sánh k p.

H t h n đi s , tr ng đ c v nh ng vì ph c tài c a tr ng ngài c n n nì tr ng l i đ d y Hoàng t . Trần ng bèn sai l p m t cái chòi th t cao, b t Hoàng t ph i trèo lên. Vì sung s ng quen thân, Hoàng T m t mu n ch t, trèo lên t i l u thì th h ng h c.

Tr ng hét m ng, đ n Hoàng T sao không chào th y l i đ ng th nh bò. Nh th là h n, tiên h c l nhiên h u m i h c v n. Trần ng sai n t hoàng t ra đánh, đánh r i m ng, m ng r i l i đánh, không d y m t ch nào.

Th y th y d òn quá. Hoàng h u đành ph i nói v i vua Tàu xin đ cho Trần ng v k o "s Vi t Nam nh n c nh nhà, cáu k nh đánh con mình có khi ch t m t".

Th là Trần ng thành công trong vi c thi t m u l p k đ đ c vua Tàu cho v n c.

V sau, Trần ng L n đ c phong làm Th ng Qu c Công, còn Ph n N ng đ c phong làm Th t

Trang Việt Nam (K 5): Trang Liên

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Tư, 13 Tháng 5 Năm 2009 15:07

Ph&#m Phu Nhân, c&# hai v&# ch&#ng cùng ngao du s&#n thu&# đàn đ&#ch ca hát nay b&#n này, mai b&#n khác.